

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 27. De successione ab intestato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

TITULUS XXVII.

De Successione ab intestato.

1. Intestatus decedere quis dicatur.
2. Ab intestato vocantur primò descendentes, id est liberi.
3. Secundo ascendentes.
4. Tertiò laterales.
5. Quarto vir uxori, & contrà succedit; ac postremò fiscus.
6. Clericis ab intestato quo modo succedatur.
7. Et quid de hac successione mores dicent hodierni.
8. Bastardis intestatis succedit hodie Princeps.

Successio omnis jure civili vel ex testamento deferitur, quæ idè dicitur testamentaria, vel ab intestato & à lege, unde & legitima nuncupatur: cui tunc demum locus est, quando certum est, ex testamento succedi non posse, *l. Quamvis 39. D. De acquir. vel omis. hered.* Idèoque postquam dictum est de successione testamentaria, rectè sequitur de successione, quam ab intestato defert Lex vel Canon.

1. Intestatus dicitur decedere, qui vel omnino testamentum non fecit: vel fecit quidem, sed non jure, id est, non adhibitis solemnitatibus à jure requisitis: vel cujus testamentum ex post facto ruptum irritum ve factum est: vel denique ex cujus testamento nemo hæres exstiterit, *sex. in prin. Instit. De hered. qua ab intest. deser.*

2. Quod igitur ad hanc successione attinet in bonis sæcularium, deferuntur in primis bona defuncti intestati justis liberis, id est descendentes ejus, ex legitimo matrimonio procreatis, aut per subsequens matrimonium, etiam in articulo mortis, legitimatis: & quidem in capita, si primi gradus sint; sin ulteriores, in stirpes, omni agnationis emancipationisve discrimine hodie sublato, *Novel. 118. c. 1.*

3. Justis verò liberis non exstantibus, deferuntur ascendentes, salvà gradus prærogati-

vâ, ita scilicet, ut proximiores excludant remotiores, v. g. pater avum paternum & matrem, & similiter mater avum paternum & matrem, *Covat. De success. ab intest. conclus. 3. & 4.* Et si plures parentes concurrant in eodem gradu, v. g. avus & avia materni generis, & avus paternus, distributio fiet in stirpes, non in capita.

An autem pater & mater ad filii intestati successione æqualiter admittantur, variant Interpretes. Bartolus quidem partem ad bona paternam, vel patris intuitu acquisita, matrem ad bona maternam, vel matris intuitu quæ sita, admittit: Baldus verò, Cynus, Salicet. eos æqualiter admittunt, nullâ factâ bonorum distinctione; & hoc æquius est. Ut & in bonis per defunctum quæ sitis omnes admittuntur æqualiter. Vido *Mynf. Cent. 6. Obs. 55.*

Quod si defuncto sint fratres aut sorores, ex utroque parente sibi juncti, ii, exclusis aliis collateralibus ulterioribus, cum proximis gradu ascendentibus concurrent in capita, *d. Novel. 118. cap. 2.*

4. Deficientibus ascendentibus, primo loco fratres sororesve ex utroque latere juncti, si soli exstant, in capita; si verò cum fratrum filiis, concurrant, in stirpes, ad defuncti hereditatem vocantur. Quod si soli extent fratrum filii, eos ad patris intestati successione vocari in capita potius, quam in stirpes, verius est, *Covat. d. loco & Fachin. 6. Controv. c. 3.* Non exstantibus verò fratribus utrimque junctis, vocantur uno tantum latere juncti; ita tamen, ut uterinis materne, consanguineis paternæ bona deferantur.

Quod si neque fratres neque fratrum liberos defunctus reliquerit, tum proximior quisque consanguineus succederit usque ad decimum gradum, ex communi DD. sententia, *arg. §. fin. Instit. De success. cognat.* quamvis alii etiam remotioris gradus à latere junctos admittant, ad exclusionem Fisci, sublato sexus, item cognationis atque agnationis discrimine, *d. Novel. 118. c. 3. in fine C. 2.*

5. Omnibus verò his deficientibus, succedit vir uxori & contrà, *l. unica Cod. Unde vir & uxor;* & postremò Fiscus, *l. 1. & 4. Cod. De bonis vacantibus:* nisi consortes eum excludant, veluti Decurioni intestato succedit Curia; naviculario corpus naviculariorum. Et hæc quidem quoad successione in bonis allodialibus sæcularium

cularium: nam in feodalibus alius ferè est successio-
nis ordo, ut patet ex c. 1. *D. natura success.*
Feud. & cap. 1. De successione Feudi.

6. Clericis verò succedunt ab intestato, in bonis quidem patrimonialibus & proprio labore atque industria quæ sitis primo loco liberi, si quos habeant ex legitimo matrimonio, ut si Clericus ante sacros ordines conjugatus vixerit. His deficientibus secundo ordine parentes vocantur unà cum fratribus & sororibus germanis, hoc est utroque latere junctis. Quòd si defunctus parentes superstitis non habeat, tum tertio ordine succedunt à latere venientes, secundum gradus prerogativam, usque ad decimum gradum. Consanguineis verò usque ad decimum gradum deficientibus tum Clerico ab intestato succedit Ecclesia, vel altare, cui servivit, *can. fin. xii. q. 5. c. 1. & ibid. Glof. & DD. h. s.*

In bonis autem intuitu Ecclesiæ quæ sitis succedit Collegium Clericorum, vel successor ipsius Clerici, si is bona separatim extra Collegium possidebat, uti Episcopus, Parochus & similes c. *Relatum 12. sup. De testam. c. fin. De effictio Ordinarii in 6. Clement. 2. De elect. Vide c. Quia sapè 11. De elect. in 6. cap. Quoniam quidam Distinct. 75. can. Illud cum seq. xii. q. 2. Latè Guil. Redoanus De spoliis Ecclesiæ q. 8.*

Quòd si appareat demortuum & suo labore industriæque quæ sitis, & ex patrimonio habuisse bona aliqua, tum dividi ea debent in quatuor partes; quarum unam Episcopus, alteram Ecclesia, tertiam pauperes, quartam consanguinei capient c. 2. h. 2. vel loci cujusque consuetudo attendi circa hæc debet, *Piafec. 2. p. cap. 3. art. 4. n. 41.*

7. Plerisque hodie locis Clericis ab intestato decedentibus succedunt consanguinei hæredes, prout in tota Gallia obtinere, nisi sint bona comparata sub nomine & ad opus Ecclesiæ, testatur Zyp. *De iure Pontif. novo lib. 3. Tit. De testam. n. 1.* ubi subjungit, hic in Belgio Clericis intestato defunctis quoad bona mobilia succedere Capitula aut Episcopos: licet olim Comites Flandriæ Clericis testatis & intestatis in semissem mobilia succederent, usque ad Robertum Frisum, qui hoc onus remittit, sive ob metum Urbani II. sive ut scelera sua expiaret.

In Brabantia ac Comitatu Namurcensi bo-

na Clericorum bastardorum, etiam in sacris constitutorum, ex concordatis anni 1541. ab Augusti bona verò, nisi à Principe testandi licentiam obtinuerint, vel natalibus fuerint restituti, mobilia quidem spectant ad Principem & Episcopum, donec de jure vel consuetudine aliter fieri debere constiterit, *Zyp. d. loco.*

8. Et moribus ferè passim obtinuit, ut bastardis seu naturalibus succedat Princeps, si modò sine testamento, sine legitima prole, sine matre, fratribus vel sororibus, ex eadem matre natis, decedant, qua de re fufius videre licet Grivel. *Decis Dolanæ 144.* In Brabantia tamen non videntur habere testamenti factio- nem activam aliter, quàm inter liberos, nisi à Principe eam impetrent, ut testatur *Zyp. d. lit. Tit. De success. qua ab intestato deser.* ut nec passivam etiam de jure habent, respectu patris, *Ausb. Ex complexu Cod. De incestis nuptiis. Mysling. cent. 1. Observat. 35. Zyp. & Grivel. citis locis fufe.*

TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

§. I.

Quid sit Sepulcrum ac Sepultura.

1. 2. *Quid sit Sepulcrum & Sepultura.*
3. *Olim ne in civitate quidem quis sepeliebatur.*
4. 5. *Hodie in Cæmeteriis, in & apud Ecclesiis.*

Us Sepulturæ, ut & jura decimarum, primitiarum & oblationum spectans ad bona Clericorum externa, quæ non ab Ecclesia accipiunt, sed à laicis ratione ministerii Ecclesiastici. Sed & de sepulturis ideò sequitur, quia spectat ad Episcopum, quem diximus ante esse executores ultimarum voluntatum, non solum ut bona testatorum atque intestatorum legitimè distribuantur, verum etiam, ut corpora eorum, si Christiani & Catholici pie in Domino obdormierint, juxta morem consuetam sepulturæ mandentur,

1. *Observandum in primis hic, Sepulcrata*